

en dat al
gen hen
het eene
enst mis-
de klas

zich wel
et voor.
ebben is
der met
die ook

ffer.

derlijken
ecloo. Is
dien fa-
wij zul-
nelen en

verk, dat

htie.

oor

okaat om
te ver-

ivokaat,

ets meer

at, dat is
n, dat gij
n?

de acten.
papieren
it elkan-
naar half
ning zoo

vriend,

neet acten

aar hoofd
hoeve te
en be-
n te dor-

schoven
na geen
meest in

erkingen
word:
ijnheer,

S

hoeveel
ide mei-
ken,

aan elke
taan, be-
nden aan
eikevers

it stelsel
l te doen

tot een

En heer
met de
bureel

n, mijn-

res!

acht dat
en voor

- 12 de-
gedu-
roo de-
gezet en
kleur-

: 2 de-
spiritus
ed warm
elen olie
donker-

aan de

weinig

a. — In
schelden
a epistel

hier de
ken en
llen.

tig man

die betrekkingen had met een zeer jong
meisje.

De groote koppen hebben er alles over
vernomen — want men heeft hen samen
gevonden in de broeikas — maar zij trachten
de zaak onder den domper te houden en de
commereen tot zwijgen te brengen.

Men spreekt verder van eene mislukte
vlucht van het koppel naar Engeland en nog
van eene verhuizing naar eene stad in Bel-
gië.... natuurlijk met banknoten van het
meisje.

Allo, Volk, uwe mannen van Wondelghem
zijn van alles goed op de hoogte en moeten
u stipt kunnen inlichten, of gaat gij zwijgen,
wetende dat de burgerwetten ons beletten de
heele waarheid naar te schrijven en namen
te noemen.

Opslag. — De bakkers der stad hebben
hunne kalanten bericht dat de prijs van het
brood met twee centiemmen opgeslagen was.

De koolmijnen van het Center hebben van
hunnen kant, de huiskolen met een frank
per 1000 kilos opgeslagen.

Eindelijk, kondigen de vleeschhouwers
opnieuw een aanstaanden opslag aan van
het vleesch.

Landvette. — De Kamer heeft een
voorstel aangenomen, die de bevoegdheid
moet uitbreiden van den vrederechter bij de
betwistingen, betreffende den verkoop van
landvette.

Plaatsvervangende en bloedwet.

— De katholieke minister van oorlog, gene-
raal Brassine, is er van onder getrokken,
omdat zijne confraters weigerden de plaats-
vervangende af te schaffen. De katholieke
heeren die altoos van liefde voor de armen
praten, willen niet hebben dat de rijke jon-
gens ook soldaat worden: dat is maar goed
voor de armen. Die mogen zich in de
kazernen gaan verbeesten.

Geheel het stelsel der plaatsvervangende
is onrechtvaardig en het diende al spoedig
worden afgeschaft. 't Is de rijke klasse die
onophoudend spreekt van vaderlandsliefde
en vaderlandverdediging en als het er op
aan komt soldaat te spelen, betalen ze
spoedig eene som gelds om zich van die
hooggeroemde burgerplicht te ontmaken en
laten zij dit alles aan de werklouwers over.

Hij is maar aangetrouwd. — Een
vrouw had de gewoonte, telkens zij een ezel
hoorde baken, te zeggen:

— Hoor, man, 't is een van uwe familie
die schreeuwt.

Eens dat dit oud liedje hem begon te ver-
velen, zegde de man:

— Neen, vrouw, het is maar aangetrouwd.

Hoe leerrijk. — Voor de kiezing der
11^e afdeling van den Werk- en Nijverheids-
raad hebben de patroons geen kandidaten
voorgesteld en de kiezing is dus in 't water
ge gevallen.

Hoe leerrijk is dit voorval!

Het is nu juist de 11^e afdeling waarvan
de werklouwen-leden dompers zijn en geen
enkel patroon gewaardigt zich met die verr-
ders van den werkenden stand plaats te
nemen. Zóó diep gaat hunne verachting!

Wat schoone les voor de werklouwen.

De patroons bewijzen door hunne onthou-
ding bij deze kiezing, dat het bij geen enkel
van hen ernstig is als zij spreken van op
wettelijke wijze de sociale kwestie te willen
oplossen.

Het zijn oude burgerlijke anarchisten, die
alleen den baas willen blijven.

Veeziekten

Het mond- en klauwzeer in Nederland
onder het vee uitgebroken schijnt inderdaad,
volgens ons de plaatselijke bladen daarvan
teggan, vrij ernstig te zijn.

De Staatscourant beveelt den burgemeesters
der Gemeenten, door tusschenkomst van den
commissaris der koningin, elk geval van
mond- en klauwzeer zoo haast mogelijk,
zelfs telegrafisch, kenbaar te maken aan den
betrokken distriksveearts of dezes plaatsver-
vanger. Daarbij moeten zij nog het oog
houden op de jaar- en veemarkten om, in
voorkomend geval, snel en krachtig op te
treden.

De nederlandsche minister van binnen-
landsche zaken heeft door den Staatscourant
het volgende bepaald:

A. Met ingang van 5 November 1896
wordt het vervoer van herkauwende dieren
en varkens verboden uit een kring, bevatten-
de de gedeelten der provinciën Noord-Br-

bant en Limburg, gelegen ten noorden en
ten oosten van de lijn volgende:

a) de spoorlijn Willemoord Breda-Til-
burg-Boxtel-Eindhoven.

b) den straatweg van Eindhoven over Gel-
drop, Heeze, Leende, Maarheeze, en Budel
tot aan de Limburgsche grens;

c) de oostelijke grens van Noord Brabant
tot de grens gesneden door de spoorlijn
Eindhoven-Venlo;

d) de spoorlijn Eindhoven-Venlo, tot aan
de gemeente Venlo, vervolgens de westelijke
en noordelijke grens der gemeente tot aan
de Duitse grens.

In de gemeenten Vierlingsbeek, Maashees,
Oploo, Sambeek en Boxmeer blijven de
markten, openbare verkooping, tentoon-
stellingen en andere vereenigingen van her-
kauwende dieren en varkens verboden, van
af 3 November.

Volgens den Limburger Koerier van 3 No-
vember waren te Bergen, bij den landbouw-
wer Van Lin, 4 van de 9 stuks vee aangetast.

In zijn nummer van 5 November gaf het-
zelfde blad nog als aangetast op 2 stallen te
Groeningen, stallen te Huekelum en te
Afferden.

Uit dit alles blijkt dat de ziekte wel ernstig
bedreigt. Nu mond- en klauwzeer is eene bij
uitstek besmettelijke ziekte. Van de asthme
in den mond valt de klauw op de pooten en
nier. De dieren staan geweldig veel uit en
de melk, van de besmetten voorkomend, zou
in de maag der verbruikers de ergste stoor-
nissen veroorzaken.

Ongelukkiglijk zullen dus de grenzen al-
weer moeten gesloten worden, want de mi-
nister is verplicht den landbouw te steunen
en te redden, doch de werklouwen zullen
hun vleesch weer eenige stuivers duurder
kunnen betalen.

LANDBOUW

Invoer van vee. — Sedert 1 Januari 1896
hebben de belgische landbouwers en beenhou-
wers uit den vreemde ingevoerd:

	In oktober	Sedert januari
		(10 m.)
Stieren	532	5,939
Kleine stieren	62	804
Ossen	3,611	19,199
Kleine ossen	148	916
Kalveren	1,132	15,045
Koeien	1,319	24,802
Vaarzen	3,520	34,345
	10,324	101,050

Al dat vee komt natuurlijk meest uit Holland.
Argentina heeft echter, sedert 1 januari 1891,
4176 ossen ingevoerd.

Zooals men ziet, ligt er voor onzen veeweek
nog een ruim veld open. In België moet de land-
bouwer zich meer en meer toeleggen op het
voortbrengen van zwaar vee, dat te gelijk goed
is voor de slachtbank en de melkerij.

De invoer van schapen en lammeren bedroeg
in oktober 23,649 stuks en gedurende de tien
eerste maanden.

In de maand oktober zijn aan de grensstatie
Rozendaal ontsmet 1201 veevagens, tegen 432
in oktober 1895. Berekend aan 10 stuks vee per
wagon bedroeg de veeinvoer in oktober 12,010
stuks, eene waarde vertegenwoordigende van
850,000 gulden.

MELKERIJ

Melkerij. — Om het oprichten van samenwer-
kende melkerijen nog meer te bevoorstellen en aan
te wakkeren, zal het niet van belang onthout zijn,
even aan te halen welke hare voordeelen zijn:

Eene gewone koe geeft jaarlijks omtrent 2300
liters melk.

Met den middelpuntvliedenden afroomer bekomt
men betere en meer boter.

Men bespaart met het nieuw stelsel, ongeveer 4
liters melk per kilo boter. Deze boter wordt door-
gaans minstens 25 centiemmen meer dan de kilo ge-
wone boter betaald.

Het oud stelsel geeft ons op 30 liters melk een kilo
boter; het nieuw stelsel op 26 liter een kilo boter.

Oud stelsel 2,500 lit. : 50 lit. = 83 kil. boter.
Nieuw stelsel 2,500 lit. : 26 lit. = 96 kil. boter.

A. 85 kil. boter à 2,30 = fr. 190,00
B. 96 kil. boter à 2,35 = fr. 224,00

De melk is beter ontroomd
A. 2000 lit. zuur ontroomde
melk aan 3 c. de lit. = fr. 60,00

B. 2000 lit. zoete ontroomde
melk aan 5 c. de lit. = fr. 100,00

Opbrengst (oud stelsel) fr. 250,90
samen (nieuw stelsel) fr. 344,80

Dit geeft dus een verschil per koe, ten voordeele
der samenwerkende melkerijen van 344,80 — 250,90
= 93,90 fr.

De bewerkingskosten der melk in samenwerkende
melkerijen beloopt ongeveer 17,50 fr. per jaar en
per koe.

Daarenboven hoeveel werk, moeite, reizen om te
verkoopen enz. gespaard. Telt men al die uitgaven
eens na, die bewerking der boter en haar verkoop
na zich slepen, dan zal men zich haasten die nuttige
instelling bij te treden.

St. B.

Leest en verspreidt dit blad

Fruitboomen langs de wegen

L'Echo Forestier, een fransch blad, vat als
volgt de argumenten samen van M. Barthet,
voorzitter der fransche Société Horticole et Fores-
tière, ten voordere van het planten van fruit-
boomen langs de openbare wegen:

« Er is geene spraak meer van de wegen te be-
planten, zelfs met olmen, beuken en andere
boomen, want deze zaak is sedert lang gewon-
nen, dank aan de gekende landbouwkundigen.

In vele plaatsen heeft men alleen uit winst-
bejag boomen geplant die eenig voordeel afwer-
pen, zooals den moerbeziënboom in het Zuiden,
den notenboom in het Oosten, den kastanjeboom
in het Westen, den kersenboom langs de kus-
ten, den appelboom en den perenboom in Nor-
mandie, in Bretagne en Picardie.

Daarenboven waren deze beplantingen met
fruitboomen slechts persoonlijke of afzonder-
lijke ondernemingen, al kunnen eigenaars en
regeeringen er hun voordeel mede doen, dank
aan de ondervindingen welke men opgedaan
heeft.

De buurlanden hebben deze zaak beter begre-
pen: Zwitserland gaf het voorbeeld, België en
Luxemburg volgden, Duitsland, Saxen en
Wurtemberg trekken reeds miljoenen van
hunne beplantingen.

De duitse provinciën hebben zelfs scholen
ingericht voor opzichters, hoveniers, kanton-
niers en boomkwekers, waar openbare leer-
gangen worden gegeven over het nut der fruit-
boomen, het aanleggen van kwekerijen; zij
hebben zelfs openbare kwekerijen van fruit-
boomen ingericht en jonge boomen worden er
kosteloos uitgedeeld, zowel aan personen als
gemeentebesturen.

Van af het twintigste jaar der beplantingen
kan men de middelbare winst per fruitboom op
15 tot 35 fr. per jaar schatten.

In Elzas-Lotharingen wint men thans reeds
tot 150,000 fr. per jaar met de fruitboomen
langs de openbare wegen en dit cijfer zal zeker
nog veel meer dan verdubbelen, misschien stij-
gen tot 150 en 200 fr. per volwassen fruitboom.

Dit zijn officiële en onloochenbare cijfers.

De bijzonderste opmerking die men maakt
tegen deze onderneming is deze: « men zou het
fruit stelen. »

Dit gezegde is belachelijk!

De reizigers die een appel of eene peer zouden
nemen zouden op verre na zooveel nadeel niet
doen als thans de rupsen.

Of zouden de menschen der negentiende eeuw
misschien barbaarscher zijn dan de russische
pope die zijne boetelingen veroordeelde « om
» fruitboomscheuten te gaan enten op de wilde
» boomen, ten einde de reizigers in staat te stel-
» len hunnen dorst aan de vruchten te les-
» schen »?

Daarenboven, wanneer de besturen het fruit
verkoopen op den geschikten oogenblik, dan zal
de bewaker er wel voor zorgen dat het geërbie-
digd wordt op eenige onbeduidende verliezen na.

De landen waar de wijnstokken staan leveren
treffende voorbeelden op van den eerbied die
men weldra voor het fruit langs den openbaren
weg zou hebben. Niemand raakt daar de beko-
rende druiven aan, tenzij voor eene dringende
behoefte, dus zonder er misbruik van te maken.

Niemand zal op een boom gaan klauteren om
eene kers te stelen en niemand zal naar een
steen grijpen om een appel af te werpen, want
beide vruchten zullen weldra in overvloed aan-
wezig zijn — zij zullen dadelijk het gevaar niet
meer waard zijn.

Men begrijpe daarenboven dat wij geene
prachtfruitboomen vragen, maar markfruit,
voor het alledaagsch verbruik, fruit dat nuttig
is voor den handel, voor de nijverheid, dat kan
geperst of gedroogd worden.

Zeer onlangs heeft men aan onzen eisch nog
toegegeven in het departement der Yonne en in
de Ardennen. Overal heeft men hier den peere-
boom verkozen voor den alcohol dezer vrucht.

Wij kunnen deze eischen volmondig goedkeu-
ren. Zelfs in dorpen van ons Vlaanderen vindt
men langs de wegen en de openbare plaatsen
fruitboomen — vooral notenboomen — die het
eigendom der gemeenten zijn en niemand denkt
er ooit aan die boomen te schenden of de vruch-
ten te rooven.

Rundvee en schapen uit België

De Hollandsche Staatscourant bevatte dezer
dagen de volgende ministerieele schikkingen
betreffende den invoer van rundvee en scha-
pen uit België.

« Met intrekking van vroegere ministerieele
beschikkingen van 20 Mei 1896 en 6 Febru-
ari 1896 betreffende den invoer uit België
van rundvee en schapen, bestemd voor de
slachtbank (daarom begrepen de export-
slachterijen) wordt thans bij ministriele be-
schikking van 10 November afwijking van
de verbodsbepalingen in het koninklijk be-
sluit van 8 December 1870 Stbl. n. 194 toe-
gestaan, op de volgende voorwaarden:

» A. Bij invoer van rundvee, schapen en
geiten, bestemd voor fokkerij.

» B. Dat aan de eerste kantoor worde over-
gelegd eene ambtelijke verklaring van de
overheid van de plaats van de herkomst bin-
den laatste 8 dagen afgegeven, ten
bewijze;

» a. Dat de dieren, waarvan de leeftijd en
het signalement te vermelden zijn, geduren-
de de laatste 20 dagen te dier plaats verblif
hebben gehouden; — en b., dat te dier
plaats, wanneer het rundvee betreft, in de
laatste 12 jaren geen besmettelijke long-
ziekte en in de laatste 6 weken geene veepest
en geen mond- en klauwzeer, wanneer het
schapen betreft, in de laatste 6 weken geene
veepest, geen mond- en klauwzeer, geene
schaapspokken en geen rotkreupel, wanneer
het geiten betreft, in de laatste 6 weken geen
mond- en klauwzeer en geene schaapspok-
ken zijn voor gekomen.

» 2° dat de dieren aan het eerste kantoor
door den district-veearst of een zijner plaats-
vervangers worden gekeurd en gezond be-
vonden. Deze veearts is bevoegd, wanneer
eenige overweging van veterinaire aard hem
daartoe aanleiding geeft, den invoer slechts
toe te laten onder voorwaarde, dat de dieren
zoo spoedig mogelijk, afgescheiden van an-
der vee, naar de plaats van bestemming
worden doorgevoerd, aldaar gedurende de
15 volgende dagen af gezonderd worden
gehouden en na dien termijn niet met ander
vee in aanraking gebracht worden, dan na
door den districts-veearst of een zijner plaats-
vangers op nieuw te zijn gekeurd en gezond
bevonden;

» B. Bij invoer van rundvee, schapen en
geiten, bestemd voor de slachtbank, daaron-
der export-slachterijen:

» 1° sub A. 1°;

» 2° dat de dieren, zoo spoedig mogelijk,
afgescheiden van ander vee, naar de plaats
van bestemming worden doorgevoerd, per
spoor, zonder overlading in afzonderlijke,
gesloten en verzegelde wagens;

» 3° dat de ontzegeling van de wagens op
de plaats van bestemming niet geschiedde,
dan in tegenwoordigheid van den district-
veearst of een zijner plaatsvervangers;

» 4° dat de dieren, op de plaats van be-
stemming, onder politie-toezicht, zoowel
ontladen als vervoerd worden naar de slacht-
plaats, alwaar zij van ander vee afgezonderd
zijn te houden en binnen 24 uren, mede
onder politie-toezicht worden geslacht;

» C. bij doorvoer van rundvee, schapen
en geiten: dat de dieren, na aan het eerste
kantoor door den district-veearst of een zij-
ner plaatsvervangers te zijn gekeurd en ge-
zond bevonden, zoo spoedig mogelijk, afge-
scheiden van ander vee, worden doorgevoerd
per spoor, zonder overlading, in afzonder-
lijke, gesloten en verzegelde wagens.»

Iets over Dierenvoeding

Onder de menigvuldige voedingsmiddelen
der dieren, b. v. der koeien, is de bijzonder-
ste wel de lijnkoek of lijnmeel. Men heeft
daartusschen ook 2 bijzondere en veel ge-
bruikte soorten, namelijk: de Inlandsche
lijnkoek en de Amerikaansche.

Wij willen voor de buitenlieden doen
zien, welke van de twee de beste en voor-
deeligste voeding is.

Onder scheikundig oogpunt bevat

Inlandsche lijnkoek 28,63 t. h. eiwit
» » 10,60 t. h. vet

Amerikaansche » 36,25 t. h. eiwit
» » 7,97 t. h. vet

Daaruit kan men zien dat de Inlandsche
lijnkoek armer is aan eiwit en vetter dan de
Amerikaansche.

Deze uitslag wordt ons bevestigd door de
ontleding welke reeds gedaan zijn.

Als wij den prijs berekenen der voedende
eenheid dezer stoffen, dan vinden wij voor
den Inlandschen lijnkoek 0,10 fr. en voor
den Amerikaanschen 0,08 fr. Dit verschil
moet ons niet verwonderen, daar deze ge-
middeld 2 à 2,50 fr. per 100 kilos minder
kost.

Bovendien is de Amerikaansche veel zu-
ieverder als de Inlandsche. Het is bijna on-
mogelijk in den handel zuiver Inlandsche
lijnkoek te vinden.

Dit komt, omdat het zaad waaruit hij
geslagen wordt vermengd is met onkruid-
nooten en niet voldoende gekuischt wordt
alvorens geplet te worden.

Waarom verkiezen de landbouwers het
Inlandsch lijnmeel?

1. Omdat de landlieden denken dat het
Inlandsch lijnmeel voortkomt van vlaszaad
hier ten lande gekweekt, om welke reden
dan ook het beter zou moeten zijn dan het
uitlandsche.

Dit is eene dwaling.

In de olieslagerijen van België wordt lijn-
zaad uitsluitend vreemd lijnzaad gebruikt. Zie-
daar eene reden waarom men het Inlandsch
lijnmeel de voorkeur niet mag geven.

2. Omdat de Inlandsche lijnkoek, in